

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 15.271 van 28 augustus 2008
in de zaak X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Iranese nationaliteit, op 22 mei 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 15 april 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten, beide aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 29 april 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2008 om 9 uur 30.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. BLOMME, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 5 februari 2008 dient verzoekster een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 15 april 2008 verklaart de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de aanvraag onontvankelijk. Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

*“(…) In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek **onontvankelijk** is in toepassing van genoemd artikel 9ter, §3, en in toepassing van artikel 7, §1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17/05/2007 (B.S. 31/05/2007).*

Reden :

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, §1, derde lid van de wet (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, §1, eerste lid), m.n.: betrokkene legt geen enkel bewijs van identiteit voor en bewijst evenmin in de onmogelijkheid te verkeren dergelijke documenten niet te kunnen bemachtigen.

Het dossier dat bij DVZ bekend staat onder naam Moradmand Iran en nummer 5656056, bevat een paspoort (met nummer: PPE 5550464) dat in het verleden het dossier vervoegde; de persoon die de huidige aanvraag om machtiging tot verblijf indient onder de naam Moradman Iran voegt bij zijn aanvraag evenwel geen bewijs dat toelaat hem te vereenzelvigen met de titularis van voornoemd identiteitsstuk; gezien deze aanvraag anderzijds vergezeld is noch van identiteitsstuk, noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag dus niet ingevuld.”

1.3. Tevens wordt aan verzoekster op 29 april 2008 een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht. Dit betreft de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“ *De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al. 1, 1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.

* Regelmatig verblijf verstreken sedert 07/10/2006.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Ter adstructie van haar middel stelt ze wat volgt:

« In de bestreden beslissing wordt het verzoek op basis van art. 9 TER VW ten onrechte afgewezen enkel en alleen omwille van formele redenen, met name het niet voorleggen van enig bewijsstuk inzake de identiteit en nationaliteit minstens het niet geven van enige reden waarom deze documenten niet kunnen voorgelegd worden.

Zonder enig verder onderzoek wordt het verzoek afgewezen en wordt medegaand bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

Deze afwijzing met medegaand bevel is om verschillende redenen totaal ongegrond en onterecht.

1. In het verzoek tot medische regularisatie werd uitdrukkelijk gewezen op het feit dat verzoekster ingevolge haar ernstige medische problematiek, weze een zeer ernstige vorm van astma, onder frequent medisch toezicht staat en onmogelijk nog terug kan naar haar land van oorsprong aangezien zij niet alleen meer kan wonen, permanent begeleiding behoeft, zich niet

meer kan verplaatsen in de traditionele kledij (Sjah) in Iran, temeer het daar zeer stofferig en zanderig is.

In deze omstandigheden, weze enerzijds de door een arts afgeleverde attestatie van zware medische problemen en anderzijds de totale onmogelijkheid voor verzoekster om gelet op haar zware astma nog in Iran te verblijven, waar het heet is, stofferig en zanderig en zij de traditionele kledij dient te dragen, is het duidelijk dat zij onmogelijk zich nog een nieuw afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart te laten verschaffen.

In de bestreden beslissing wordt evenwel met geen woord gerept over deze argumentatie die expliciet staat vermeld in het verzoek tot regularisatie.

Door de gemelde argumentatie niet in overweging te nemen, minstens niet uiteen te zetten waarom deze argumentatie verworpen wordt, is er een duidelijk gebrek aan motivering en is het duidelijk dat het bevel om het grondgebied te verlaten totaal ten onrechte werd afgeleverd.

2. *In de bestreden beslissing wordt verder expliciet vermeld dat verwerende partij reeds over een paspoort beschikt, doch dat thans verzoekster dient te bewijzen dat zij de titularis is van dit stuk.*

M.a.w. verwerende partij stelt zelf dat eigenlijk de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde vervuld werd, aangezien zij over een paspoort beschikt, doch gaat nog een tweede document gaan vragen waaruit zou moeten blijken dat verzoekster de titularis is van het destijds afgegeven paspoort.

Deze argumentatie op basis van dewelke dat elkeen die zijn paspoort afgeeft zou moeten bewijzen dat hij de titularis is van dit paspoort door voorlegging van een bijkomend document faalt ten zeerste.

Er werd destijds aangedrongen opdat verzoekster het paspoort zou afgeven, en nu zij het thans heeft afgegeven, wordt geweigerd het verzoek tot medische regularisatie in overweging te nemen omdat zij niet meer over het paspoort beschikt ?

Kenschetsend voor de lichtzinnigheid waarmee de beslissing werd genomen, is het feit dat Iran MORADMAND een vrouwelijk persoon is, terwijl er in de bestreden beslissing telkenmale sprake is - ten onrechte - van een mannelijk persoon.

Eerder dan zomaar gemakkelijks halve steeds opnieuw bijkomende documenten op te vragen, zonder zich te bekommeren om de gevolgen van deze beslissing, die nefast zijn voor verzoekster, is het maar logisch dat verwerende partij wanneer zij het paspoort van verzoekster ontvangt, onmiddellijk zelf de nodige documenten aan verzoekster afgeeft zodoende dat zij in de toekomst zou kunnen bewijzen dat zij de titularis is van het afgegeven paspoort, feit dat verwerende partij nagelaten heeft om te doen, met alle nadelige gevolgen vandien.

Verwerende partij kan zich niet beroepen op haar eigen foutieve houding, om op heden alsnog bewijzen te gaan vragen, die niet kunnen voorgelegd worden, omdat zij ze zelf niet verstrekt heeft.

In deze omstandigheden is het duidelijk dat de motivering in de bestreden beslissing totaal onrechtmatig is en het verzoek ontvankelijk diende verklaard te worden, minstens dat verwerende partij haar eigen foutieve houding rechtzet door zelf de nodige initiatieven te ondernemen teneinde de bevestiging te krijgen dat verzoekster ook effectief titularis is van het afgeven paspoort.”

2.2. De verwerende partij stelt in haar nota wat volgt:

“ Verzoekster stelt dat de bestreden beslissing totaal ten onrechte wordt afgewezen omwille van formele redenen. Zij verwijst naar haar medische aandoening, stelt dat niet ingegaan werd op deze argumenten en meent dat het bevel om het grondgebied te verlaten ten onrechte werd

afgeleverd. In een tweede onderdeel stelt zij dat er ten onrechte geen rekening werd gehouden met het reeds door haar voorgelegde paspoort.

De verwerende partij heeft de eer om eerst en vooral te antwoorden dat in de mate dat verzoekster de bestreden beslissing inhoudelijk aanvecht, de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen zich niet in de plaats kan stellen van de administratieve overheid.

Ter ondersteuning verwijst de verwerende partij naar de volgende rechtspraak;

'Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. (zie o.a. R.v.St., nr. 167.407, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167,411, 2 februari 2007), De verzoekende partij voert bij gevolg de schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.' (R.V.V., nr. 14,261 van 29 november 2007)

"Overwegende, in de mate dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk aanvecht en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, dat het bij de beoordeling daarvan niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen," (R.v.St., arrest nr. 164.103 dd. 25 oktober 2006, Staatsraad Adams, G/A 144.344/XIV-17.680)

De verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 het volgende bepaalt:

"§1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De appreciatie van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonedig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet het voorwerp van een definitieve beslissing' heeft uitgemaakt of die een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1913, toelaatbaar verklaard administratief cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoot. (...)"

Het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, voorziet in artikel 7 §1 dat de aanvraag om machtiging tot verblijf moet vergezeld zijn van een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart, hetzij de motivering die tot de vrijstelling leidt van die voorwaarde.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag onontvankelijk werd verklaard omdat verzoekster op het moment van het indienen van de aanvraag niet voldeed aan de bij wet gestelde voorwaarden.

Uit verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf en de bestreden beslissing, blijkt immers dat zij geen identiteitsdocumenten heeft toegevoegd aan haar aanvraag, noch een bewijs heeft aangebracht dat zij deze niet kon voorleggen.

Verzoekster dient haar aanvraag om machtiging tot verblijf te stofferen aan de hand van de bij wet gestelde documenten. Zij stelt in het bezit te zijn van een paspoort, doch heeft nagelaten enig identiteitsdocument toe te voegen aan haar aanvraag, die slechts vergezeld was van een medisch attest. Deze vaststelling alleen al, die overigens niet betwist wordt, volstond om de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren.

De verwerende partij heeft de eer te besluiten dat verzoekster het al dan niet ontvankelijkheid zijn van de door haar ingediende aanvraag (m,n. het voorleggen van identiteitsdocumenten) verwacht met het onderzoek ten gronde. Het argument dat niet werd ingegaan op haar medische aandoening, kan in casu niet dienstig worden ingeroepen omdat het onderzoek ten gronde nog niet heeft plaatsgevonden.

In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoekster niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwendings van de macht inhouden.

Het middel is niet gegrond.”

2.3. Verzoekster repliceert in haar repliekmemoire het hiernavolgende:

« Verzoekster wenst als volgt te repliceren op de nota met opmerkingen zoals door verwerende partij is neergelegd geworden:

1. Vooreerst wat betreft het ontbreken van elk inhoudelijk argument in de bestreden beslissing.

Verwerende partij voert een verkeerd debat waar zij argumenteert dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich niet in de plaats kan stellen van de administratieve overheid en bijgevolg onbevoegd zou zijn.

Dat in werkelijkheid verwerende partij in haar beslissing geenszins blijkt heeft gegeven noch dat zij ook maar enig feitelijk element in ogenschouw heeft genomen, noch hoe zij deze feitelijke gegevens beoordeeld zou hebben, noch of zij op grond van deze gegevens in alle redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Het gebrek aan elk inhoudelijk argument in de bestreden beslissing dient onmiskenbaar te leiden tot de vaststelling dat in casu de motiveringsplicht door verwerende partij in een erge mate geschonden is en in het kader van het wettelijk toezicht de beslissing van verwerende partij dient nietigverklaard te worden.

Het valt in dit verband op dat niet betwist wordt dat verzoekster lijdt aan een zeer ernstige vorm van astma, onder frequent medisch toezicht staat en onmogelijk nog terug kan naar haar land van oorsprong aangezien zij niet alleen meer kan wonen, permanent begeleiding behoeft, zich niet meer kan verplaatsen in de traditionele kledij (Sjah) in Iran, temeer het daar zeer stoffig en zanderig is.

2. Verder wat betreft de onmogelijkheid tot voorlegging identiteitsdocument.

In het verzoekschrift tot regularisatie werd expliciet geargumenteed dat het in de geschetste omstandigheden, weze de door een arts afgeleverde attestatie van zware medische problemen en de totale onmogelijkheid voor verzoekster om gelet op haar zware astma nog in Iran te verblijven, waar het heet, stofferig en zanderig is en zij de traditionele kledij dient te dragen, voor verzoekster onmogelijk is zich nog een nieuw afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart te laten verschaffen.

Deze gemelde argumentatie werd niet in overweging genomen, minstens werd nooit uiteengezet waarom deze argumentatie verworpen wordt.

Er is dan ook een duidelijk gebrek aan motivering en het is ook duidelijk dat het bevel om het grondgebied te verlaten totaal ten onrechte werd afgeleverd.

De argumentatie van verwerende partij is in die zin gebrekking waar zij de feitelijke gegevens niet heeft willen onderzoeken, en derhalve ook niet kon oordelen in alle redelijkheid of er voldaan was aan de effectieve onmogelijkheid tot voorlegging van enig identiteitsdocument.

3. Uiteindelijk wat betreft de volgende niet beantwoorde argumentatie.

A. Door verwerende partij werd in de bestreden beslissing geargumenteed dat zij eigenlijk reeds in het bezit is van het vereiste identiteitsdocument dat eerder werd neergelegd bij DVZ.

In de bestreden beslissing wordt evenwel bijkomend gesteld dat thans verzoekster dient te bewijzen dat zij de titularis is van dit stuk.

Door conluante werd geargumenteed dat verwerende partij door deze argumentatie zelf toegeeft dat de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde vervuld werd, aangezien zij over het vereiste document beschikt.

Verder werd er op gewezen dat de argumentatie op basis van dewelke dat elkeen die zijn paspoort afgeeft nog bijkomend op een of andere wijze zou moeten bewijzen dat hij de titularis is van dit paspoort door voorlegging van een ander document (welk ?) faalt.

B. In de bestreden beslissing is telkenmale sprake - ten onrechte - van een mannelijk persoon.

Door conluante werd er op gewezen dat het kenschetsend is voor de lichtzinnigheid waarmee de beslissing werd genomen, dat Iran MORADMAND in werkelijkheid een vrouwelijk persoon is.

C. Door conluante werd geargumenteed dat het maar logisch is dat verwerende partij wanneer zij het paspoort van verzoekster ontvangt, onmiddellijk zelf de nodige documenten aan verzoekster afgeeft zodoende dat zij in de toekomst zou kunnen bewijzen dat zij de titularis is van het afgegeven paspoort, feit dat verwerende partij nagelaten heeft om te doen, met alle nadelige gevolgen vandien.

Door conluante werd tevens geargumenteed dat verwerende partij zich niet beroepen op haar eigen foutieve houding, om op heden alsnog bewijzen te gaan vragen, die niet kunnen voorgelegd worden, omdat zij ze zelf niet verstrekt heeft."

2.4. Wat de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht betreft, is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij de beoordeling ervan, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag, om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is kunnen komen (cfr. R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001).

2.5. Artikel 9ter, §1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De appreciatie van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

-de asielzoeker wiens asielaanvraag niet het voorwerp van een definitieve beslissing heeft uitgemaakt of die een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar verklaard administratief cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

-de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont.”

Artikel 7 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoerings-modaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007) bepaalt:

“§1. De aanvraag van de machtiging tot verblijf, bedoeld in artikel 9ter, §1, van de wet, moet ingediend worden door middel van een aangetekend schrijven gericht aan de gemachtigde van de minister. De aanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen:

1° hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart, hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, §1, derde lid, van de wet;

2° een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9ter, §1, van de wet;

3° enige andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot zijn ziekte waarover hij beschikt op het moment van de indiening van zijn aanvraag;

4° het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België.

§2. Onverminderd artikel 9ter, §3, van de wet, verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk indien de in §1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd, of indien deze aanvraag niet werd ingediend door middel van een aangetekend schrijven. (...).”

Uit de gezamenlijke lezing van deze bepalingen blijkt zonder meer dat, indien de aanvragers niet beschikken over identiteitsdocumenten, de onmogelijkheid om de vereiste identiteitsdocumenten in België te verkrijgen volledig moet blijken uit de ingediende aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden.

De bewijslast voor het voldaan zijn aan de vereiste te beschikken over een verblijfsdocument dan wel van het feit dat hij zich in een van de gevallen bevindt waar deze voorwaarde geen toepassing vindt, rust op de aanvrager.

2.6. Het hoofdmotief van de bestreden beslissing bestaat erin dat verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard omdat haar aanvraag niet vergezeld ging

van een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart hetzij van de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, §1, derde lid van de wet, m.n.: betrokkene legt geen enkel bewijs van identiteit voor en bewijst evenmin in de onmogelijkheid te verkeren dergelijke documenten niet te kunnen bemachtigen.

Verzoekster werpt in essentie op dat in de bestreden beslissing expliciet wordt vermeld dat verwerende partij reeds over een paspoort beschikt, doch dat thans verzoekster dient te bewijzen dat zij de titularis is van dit stuk; dat de verwerende partij zelf stelt dat eigenlijk de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde vervuld werd, aangezien zij over een paspoort beschikt; dat de verwerende partij nog een tweede document gaat vragen waaruit zou moeten blijken dat verzoekster de titularis is van het destijds afgegeven paspoort; dat er destijds werd aangedrongen opdat verzoekster het paspoort zou afgeven; dat, nu zij het heeft afgegeven, het verzoek tot medische regularisatie wordt geweigerd in overweging te nemen omdat zij niet meer over het paspoort beschikt; dat kenschetsend voor de lichtzinnigheid waarmee de beslissing werd genomen, het feit is dat Iran MORADMAND een vrouwelijk persoon is, terwijl er in de bestreden beslissing telkenmale sprake is - ten onrechte - van een mannelijk persoon; dat eerder dan zomaar gemakkelijkschalve steeds opnieuw bijkomende documenten op te vragen, zonder zich te bekommeren om de gevolgen van deze beslissing, die nefast zijn voor verzoekster, het maar logisch is dat verwerende partij, wanneer zij het paspoort van verzoekster ontvangt, onmiddellijk zelf de nodige documenten aan verzoekster afgeeft zodoende dat zij in de toekomst zou kunnen bewijzen dat zij de titularis is van het afgegeven paspoort, feit dat verwerende partij nagelaten heeft om te doen, met alle nadelige gevolgen vandien; dat de verwerende partij zich niet kan beroepen op haar eigen foutieve houding, om op heden alsnog bewijzen te gaan vragen, die niet kunnen voorgelegd worden, omdat zij ze zelf niet verstrekt heeft; dat het in deze omstandigheden duidelijk is dat de motivering in de bestreden beslissing totaal onrechtmatig is en het verzoek ontvankelijk diende verklaard te worden, minstens dat verwerende partij haar eigen foutieve houding rechtzet door zelf de nodige initiatieven te ondernemen teneinde de bevestiging te krijgen dat verzoekster ook effectief titularis is van het afgegeven paspoort.

Met dit betoog geeft ze kritiek op de overweging in de bestreden beslissing waarin wordt gesteld dat *“Het dossier dat bij DVZ bekendstaat onder naam Moradmand Iran en nummer 5656056, bevat een paspoort (met nummer: PPE 5550464) dat in het verleden het dossier vervoegde; de persoon die de huidige aanvraag om machtiging tot verblijf indient onder de naam Moradman Iran voegt bij zijn aanvraag evenwel geen bewijs dat toelaat hem te vereenzelvigen met de titularis van voornoemd identiteitsstuk.”*

Zoals hoger reeds werd benadrukt, blijkt uit de gezamenlijke lezing van voormelde bepalingen van artikel 9ter, §1, van de Vreemdelingenwet en artikel 7 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 zonder meer dat, indien de aanvragers niet beschikken over identiteitsdocumenten, de onmogelijkheid om de vereiste identiteitsdocumenten in België te verkrijgen volledig moet blijken uit de ingediende aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden. De bewijslast dienaangaande rust op de aanvrager.

Het komt dienvolgens aan verzoekster toe om in haar aanvraag aan te tonen dat zij valt onder de voorwaarden zoals bepaald in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Uit het administratieve dossier blijkt dat de raadsman van verzoekster in haar aanvraag om machtiging tot verblijf het volgende aanvoert:

“Ik schrijf u aan als raadsman van mevr. Iran MORADMAND, wonende te 8820 TORHOUT, aan de Papebrugstraat 14.

Clïente is het slachtoffer van een ernstige medische problematiek.

In bijlage laat ik u in dit verband geworden:

-medisch attest van Dr. Wim Verbeke.

Zij ondervindt dagdagelijks problemen en staat onder frequent toezicht voor ernstige vorm van astma. Zij kan onmogelijk nog terug naar haar land van oorsprong aangezien zij niet meer alleen kan wonen, permanent begeleiding heeft, zich niet meer kan verplaatsen in de traditionele kledij (Sjah) in Iran temeer het daar zeer stofferig en zanderig is.

Cliënte maakt in dit verband aanspraak op een regularisatie op basis van medische redenen en verzoekt minstens dat uw diensten een geneesheer zouden gelasten met een onderzoek van haar medische toestand dit teneinde de gegrondheid van deze aanvraag na te gaan.

Gelieve hiertoe het nodige te doen zoniet te bevestigen dat cliënte wegens medische redenen geregulariseerd zal worden.”

De Raad stelt vast dat in de aanvraag om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf gemachtigd te worden enkel verwezen wordt naar de medische situatie van verzoekster. Er werden evenwel geen elementen aangebracht die aantonen dat verzoekster in de onmogelijkheid is om identiteitsdocumenten te verwerven in België en zij legde geen afschrift neer van haar nationaal paspoort of haar identiteitskaart. Opgemerkt wordt dat het aan verzoekster toekomt om in haar aanvraag aan te tonen dat zij valt onder de voorwaarden zoals bepaald in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat “Het dossier dat bij DVZ bekend staat onder naam Moradmand Iran en nummer 5656056, bevat een paspoort (met nummer: PPE 5550464) dat in het verleden het dossier vervoegde; de persoon die de huidige aanvraag om machtiging tot verblijf indient onder de naam Moradman Iran voegt bij zijn aanvraag evenwel geen bewijs dat toelaat hem te vereenzelvigen met de titularis van voornoemd identiteitsstuk.”, dient te worden opgemerkt dat betreffende overweging kadert in het onderzoek gevoerd door de overheid in het kader van de in artikel 9ter, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet gestipuleerde bepaling dat de voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument niet van toepassing is op de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont.

In tegenstelling tot het beweerd van verzoekster wordt van haar geen bijkomend document of bewijs verwacht, van haar wordt enkel gevraagd dat ze bij het indienen van haar aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bewijst te voldoen aan de vereiste te beschikken over een verblijfsdocument dan wel dat ze aantoont zich in een van de gevallen te bevinden waar deze voorwaarde geen toepassing vindt. Het feit dat de Dienst Vreemdelingenzaken in het bezit zou zijn van een dossier dat bekendstaat onder naam Moradmand Iran met een daarbij gevoegd paspoort doet in casu geen afbreuk aan voorgaande vaststelling.

De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. In casu werd bij de aanvraag geen identiteitsdocument toegevoegd. Verzoekster gaf in haar aanvraag evenmin een uiteenzetting betreffende het feit dat zij in de onmogelijkheid was om een identiteitsdocument toe te voegen, zodat het bestuur bij het nemen van de bestreden beslissing hiermee geen rekening kon houden en niet kon nagaan of verzoekster zich bevond in een situatie zoals beschreven in artikel 9ter, §1, van de Vreemdelingenwet waarin de overlegging van een identiteitsdocument niet noodzakelijk is. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de eerste bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid beschikt krachtens artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Het is bijgevolg, mede gelet op de uitdrukkelijke bepaling van artikel 7, § 1, van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007, niet kennelijk onredelijk of onwettig te stellen dat de aanvraag onontvankelijk is daar zij niet vergezeld ging van een nationaal paspoort of van een identiteitskaart, noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan.

Waar verzoekster vervolgens in essentie betoogt dat er geen rekening werd gehouden met de door haar aangehaalde medische problemen, volstaat de vaststelling dat de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet gepaard gaat met een ontvankelijkheidsfase en een fase ten gronde. Enkel de aanvraag van de vreemdeling, wiens effectieve verblijfplaats is in de gemeente alwaar hij zijn aanvraag heeft ingediend en een identiteitsdocument heeft ingediend, hetzij de onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België heeft aangetoond, wordt ontvankelijk verklaard. In een tweede fase wordt nagegaan of de medische attesten aanleiding kunnen geven tot een verblijfsmachtiging in het Rijk. Gelet op het hiervoren gestelde werd verzoeksters aanvraag terecht onontvankelijk verklaard. Het gegeven dat verzoekster een medische attest heeft overgemaakt en verwijst naar haar medische problemen kan op zich niet leiden tot het ontvankelijk verklaren van haar verblijfsaanvraag.

Waar verzoekster tot slot aanvoert dat *“ kenschetsend voor de lichtzinnigheid waarmee de beslissing werd genomen, is het feit dat Iran MORADMAND een vrouwelijk persoon is, terwijl er in de bestreden beslissing telkenmale sprake is - ten onrechte - van een mannelijk persoon.”*, volstaat de vaststelling dat ze verzuimt aan te tonen hoe betreffend gegeven haar gegriefd heeft bij het nemen van de bestreden beslissing.

Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht en twintig augustus tweeduizend en acht door:

mevr. Ch. BAMPS,

kamervoorzitter,

de heer L. JANS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS.

Ch. BAMPS.